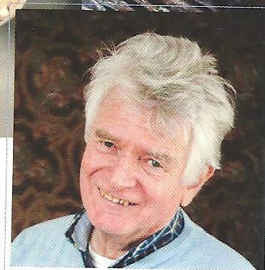
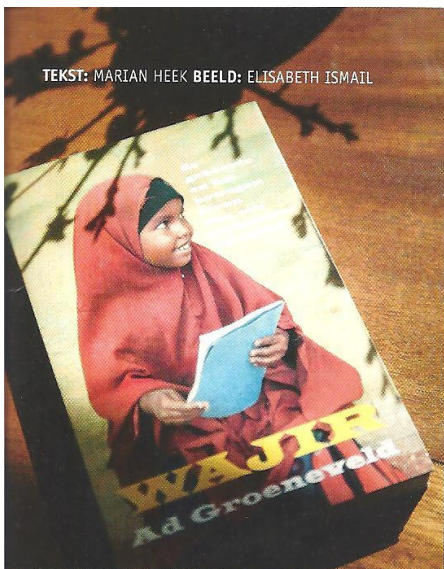

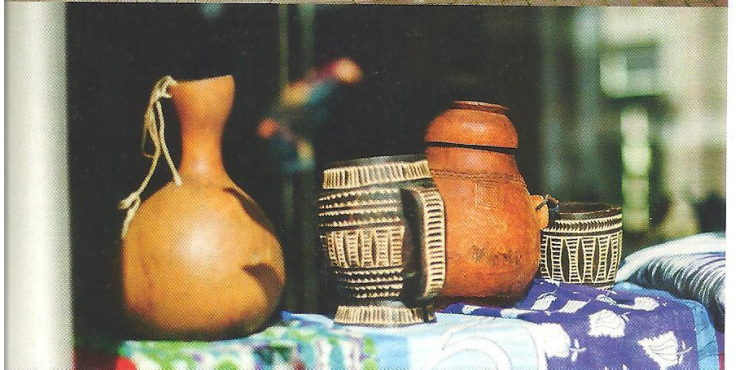
TEKST: MARIAN HEEK BEELD: ELISABETH ISMAIL

IK GEEF OM

'Al mijn
vooroordelen
verdwenen'

Naam: Ad Groeneveld (69)
Woonplaats: Wilnis
Geeft om: Wajir in Kenia

„Ik schrok me kapot toen ik voor het eerst in Wajir kwam. De toestand was miserabel. Wajir is een plaats in het noordoosten van Kenia. In 1995 kwam ik er voor het eerst als huisarts omdat de Rotary Doctor Bank me had gevraagd zes weken in een arm land te werken.

In Wajir leven vooral nomaden met geiten die van hot naar her trekken. Het ziekenhuis bestond uit drie barakken. Voor elke barak was er maar één kraantje. Er stonden spiraalbedden zonder matrassen, kippen liepen eronderdoor. De mensen waren depressief. Op 350.000 inwoners was er slechts één arts. De overheid in de hoofdstad Nairobi negeerde Wajir compleet. Op een dag sprak een man mij aan: 'Wat fijn dat de wereld nu

*'De grote klapper kwam drie
jaar geleden'*

naar ons omkijkt. Dat is mij bijgebleven. We waren met vijf huisartsen naar Wajir gegaan om te gaan helpen. We begonnen met het opzetten van onderwijs. Stap voor stap hebben we met onze stichting in Wajir geïnvesteerd. De grote klapper kwam drie jaar geleden. Wajir kreeg meer autonomie, en eindelijk kwam er financiering uit Nairobi. De mensen in Wajir waren er klaar voor. Onze middelbare school had inmiddels kinderen met een diploma afgeleverd, vrouwen hadden spreekrecht, er waren capabele mensen.

In november vorig jaar wist ik niet wat ik zag. Wajir was enorm vooruitgegaan. Er lag meer asfalt. Ik zag moestuinen, ontmoette meer artsen, er was zelfs onderwijs voor kleuters opgezet. In plaats van hutten van takken zag ik stenen huisjes. Er bleek een enorme potentie in de mensen te zitten. In Wajir ben ik al mijn vooroordelen kwijtgeraakt. Ik heb een enorme band met de mensen daar gekregen."

Voor meer informatie over stichting welzijn Wajir, kijk op www.wajir.org